

[Bente Juncker]

Det kan altså ikke være sådan, at børn og forældre ikke kan føle sig trygge over for dette udvalg. Jeg er lidt i tvivl, og derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om det virkelig er sådan, at der er lignende bestemmelser andre steder i lovgivningen. Jeg må indrømme, at jeg troede faktisk, at retsplejeloven var retsplejeloven, men her har man åbenbart fået en sidegevinst, som kan gøre tingene lidt lettere.

Den anden ting, jeg vil tage op, er forslaget § 32. Jeg er nødt til at spørge ministeren, hvorfor den er med. Der står, at kommunalbestyrelsen fører tilsyn med de forhold, hvorunder børn og unge under 18 år i kommunen lever, og hvad betyder det, hvis man tager ordene for pålydende? Er der nu hjemmel til, at kommunalbestyrelsesmedlemmerne kan banke på og sige: Goddag, i aften er jeg ude på tilsyn, og det er jeg også i morgen tidlig osv., og så kan de ellers frit komme og gå, selv om man overheadet ikke er involveret i en sag? Er det en generel regel, som betyder, at kommunalbestyrelsen uhindret kan komme ind i folks hjem? Hvis det ikke er tilfældet, ved jeg ikke, hvad den skal være der for.

Så er der i lovforslaget en lang række ting, som jeg synes er gode. Det er udmærket, at man skal lave en plan – det har man også forsøgt før – og at man kan tage planen op til revision hvert halve år og den slags ting. Det er også udmærket – det vil jeg gerne sige til ministeren – at udvalget skal være uafhængigt af den sociale sektor i kommunen. Det er fint, det er udmærket, det kan vi også tilslutte os. Men det undrer mig, at man ikke er gået ind på bl.a. plejefamiliernes forhold. Man taler meget om, at børnene skal hjem til forældrene, og det skal de da også gerne, hvis det kan lade sig gøre. Men vederlaget for plejefamilier er altså så stort i dag, at børn ligefrem vænnes til, at det er dér, de får de store og dyre ting, cyklerne med 16 gear osv. Det er vanskeligt at fungere som plejefamilie, og jeg hænger ikke plejefamilierne ud – det vil jeg gerne sige – men var det ikke på et niveau, så børnenes egne forældre dog havde en chance for at leve op til det? Vi ved jo fra rapporterne, at det drejer sig om nogle af de socialt dårligst stillede her i landet.

Der er noget, som hedder omsorgssvigt, og her har jeg også en anke imod lovforslaget. Omsorgsbegrebet et jo et vidt begreb, og jeg vil

henvise til, at kontorchef Ib Ydebo har lavet en licentiatafhandling om børnefjernelser i Københavns Kommune. Her er det tydeligt dokumenteret, at omsorgsbegrebet ikke blot opfattes vidt forskelligt af den enkelte sagsbehandler, men også af den enkelte forvaltningsenhed. Kan vi ikke få en lille smule opstramning af det begreb, hvis man ønsker, at vi skal stemme for forslaget?

Så synes jeg også, at man skæver lidt for meget til, at det nok er rigtigt, hvad sagsbehandleren siger og skriver. Det gennemsyrrer lovforslaget lidt for meget, og flere ordførere har været inde på det. Jeg vil ikke lægge sagsbehandlerne for had – det er slet ikke det, det drejer sig om – men jeg kender mange eksempler på, at børn er blevet fjernet, og forældrene kommer på deres grædende knæ og tror, at vi kan gøre noget. Det kan vi jo også, for nu får vi en lov til vores rådighed, og derfor er det ikke uvigtigt, hvad der kommer til at stå i den.

Dér har CD det synspunkt, at man bør se sig om i den nærmeste familie . . .

Formanden:

Taletiden er udløbet.

Bente Juncker (CD):

Jeg er ikke færdig, men så må jeg komme igen senere.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg er mildest talt forundret over, hvad fru Bente Juncker i dag kan hidse sig så voldsomt op over. Jeg opfatter bestemmelserne i § 32 sådan, at de præciserer, at det er kommunen, der har tilsynet med folkeskolen, med daginstitutionerne, med lokalområdet på det generelle plan. Socialdemokratiet har ikke opfattet den bestemmelse sådan, at »emsige« kommunale folk – som nogle tror de er – banker på folks døre eller kigger ind ad vinduerne og den slags. Jeg troede ærlig talt ikke, at den slags fordomme fandtes hos Centrum-Demokraterne. Det er altså det generelle tilsyn, som vi jo eksempelvis i forbindelse med puljeordningerne var meget optaget af, og vi synes vel stadig væk, at kommunen skal have en forpligtelse til tilsyn. Jeg må ærlig talt sige, at jeg er dybt forundret over fru Bente Juncker.